

वा० रा०

॥९०॥

तत्प्रत्ययान्वितं तस्या अपि प्रत्ययेन विश्वसनीयत्वेनान्वितं तत्त्वेन योग्यमिदं वक्ष्यमाणं वाक्यं प्रत्युक्ता प्रतिवचनत्वेनोक्ता ॥ ९ ॥ कित्तत्तत्राह ॥ नेति एतत्कातरवचनं ना
स्य रामस्य केनापि रक्षसाऽन्येन बोदाहृतं ॥ १० ॥ तद्वचनत्वाभावे हेतुः विगर्हितमिति ॥ क्षत्रियस्य निन्दितमतएव नीचं कुत्सितं ॥ यो देवानपि त्रायेत् देवत्राणेपि
यः समर्थः सकथमीदृगवाक्यं ब्रूयात् ॥ ११ ॥ किन्निमित्तं कुत्सितं किञ्चिन्निमित्तमाश्रित्य केनापि रक्षसेरितं ॥ १२ ॥ १३ ॥ विह्वलतां गंतुमलं वैह्वल्यमालंब्यालं मा

प्रचोद्यमानेन मया गच्छेति बहुशस्तथा ॥ प्रत्युक्ता मैथिलीवाक्यमिदं तत्प्रत्ययान्वितं ॥ ९ ॥ न तत्प्रथम्यहं रक्षोयदस्य भयमावहेत् ॥
निर्वृत्ता भवनास्त्येतत्केनाप्येतदुदाहृतं ॥ १० ॥ विगर्हितं च नीचं च कथमार्योभिधास्यति ॥ त्राहीति वचनं सीतेयस्त्रायेत्त्रिदशानपि ॥
॥ ११ ॥ किन्निमित्तं तु केनापि भ्रातुरालंब्य मेस्वरं ॥ विस्वरं व्याहृतं वाक्यं लक्ष्मणत्राहिमामिति ॥ १२ ॥ राक्षसेनेरितं वाक्यं त्रासात्राही
ति शोभने ॥ न भवत्याव्यथा कार्यकुनारी जनसेविता ॥ १३ ॥ अलं विह्वलतां गंतुं स्वस्था भवति रुत्सुका ॥ न चास्ति त्रिषु लोकेषु पुमा
न्यो राघवंरणे ॥ १४ ॥ जातो वा जायमानो वा संयुगे यः पराजयेत् ॥ अजेयो राघवो युद्धे देवैः शक्रपुरोगमैः ॥ १५ ॥ एवमुक्ता तु वैदेही प
रिमोहितचेतना ॥ उवाचा श्रूणि मुचंती दारुणं मामिदं वचः ॥ १६ ॥ भावो मयितवात्यर्थपाप एव निवेशितः ॥ विनष्टे भ्रातरि प्राप्तुं न च
त्वं मामवाप्स्यसे ॥ १७ ॥ संकेताद्गतेन त्वं रामं समनुगच्छसि ॥ क्रोशं तं हियथात्यर्थं नैनमभ्यवपद्यसे ॥ १८ ॥ रिपुः प्रच्छन्नचारी त्वं मद
र्थमनुगच्छसि ॥ राघवस्यांतरं प्रेप्सुस्तथैनं नाभिपद्यसे ॥ १९ ॥

स्त्वित्यर्थः ॥ पुमान् विद्यमान इति शेषः यः पराजयेदित्यपकर्षः ॥ १४ ॥ जायमान इत्य
नेन जनिष्यमाण इत्यर्थकेन भाविनोपि वारणं अतः संयुगे इत्यस्य पौनरुक्त्यं ॥ १५ ॥ १६ ॥ भावो मयीत्यादिव्याख्यातप्रायं विनष्टे भ्रातरि मां प्राप्तुं अत्यर्थं
भावस्तव हृदि मद्दिष्ये निवेशितो देवैरेनेति शेषः ॥ न च मामवाप्स्यसे तन्नाशे ममापि नाशयत ॥ १७ ॥ संकेतात्पापरूपं संकेतं कृत्वेत्यर्थः ॥ नापि

आ० का०